

چه رازی؟

وقتی برای مسابقه ایران - آمریکا وارد استادیوم شدم، با تشویق حیرت‌انگیز ایرانیانی که بیشتر استادیوم را اشغال کرده بودند مواجه شدم. دیدن آن صحنه برای هر ایرانی سرشار بود از احساس غرور و من هم یک ایرانی بودم. همه جا پر بود از هموطنانم که سال‌ها بود آن تعداد از ایرانی‌ها را یکجا ندیده بودم. انگار درونم احساساتی جدید را یافته بودم که تا پیش از آن تجربه‌شان نکرده بودم. حسی عجیب که فقط آن روز در من حلول کرد و دیگر آن را هرگز تجربه نکردم.

وقتی توپ به استیلی رسید چه فکری کردید؟

می‌دانستم چه اتفاقی رخ خواهد داد. به همین خاطر وقتی استیلی گل زد به روبرو خیره شدم. آن روز مردم ایران در کشورم از تیم ایران حمایت می‌کردند و آن برد به آنها روحیه زیادی داده بود. آن لحظات را هرگز از یاد نخواهم برد.

شما در جام جهانی ۲۰۰۲ روی نیمکت کره جنوبی نشستید و با آن تیم چهارم جهان شدید.

این یک اتفاق بزرگ برای همه تیم‌های آسیایی بود و کره جنوبی توانست با آن عنوان با ارزش (چهارمی جهان) رویای آسیایی‌ها برای حضور در جمع ۴ تیم برتر جهان را تحقق بخشد.

از روز حضورتان در ایران برای پذیرفتن سرمایه‌گذاری پرسپولیس حرفی نمی‌زنید؟

آن زمان تصمیم گرفته بودم به ایران برگردم و تجربیاتم را در اختیار هموطنانم قرار دهم. می‌خواستم به ایرانی‌ها خدمت کنم. به همین خاطر هم بود که به خیلی از پیشنهادها پاسخ رد دادم تا سرمربیگری پرسپولیس را بپذیرم...

... و با پرسپولیس قهرمان شدید. آن روز چه احساسی داشتید؟

روز عجیبی بود. تا دقیقه ۹۷ بازی یک بر یک مساوی بود و فهرمانی را به حریف واگذار کرده بودیم اما خداوند دعای هوادارانمان را مستجاب کرد و گل زدیم. هرگز نمی‌توانم احساساتم را در آن لحظات با کلام بیان کنم. آن روز یکی از بهترین روزهای عمر ورزشی‌ام بود که هرگز آن را تجربه نکرده بودم. شادی کردن میان ۹۰ هزار پرسپولیسی شادمان خیلی خیلی لذتبخش بود و امیدوارم باز هم بتوانم چنین شادی را به مردم فوتبالیست ایران تقدیم کنم. به هموطنانم که دوستشان دارم.

چرا تیم ملی را به جام جهانی نبردید؟ بیش از حضورتان خیلی قورص و محکم می‌گفتید که با ایران به جام جهانی می‌روید؟

فوتبال ایران در ادوار جام جهانی فقط توانسته یک برد کسب کند. آن هم فقط در ۳ دوره حضور. ایران در ۳۰ ساله گذشته نتوانسته قهرمان آسیا شود. در حال حاضر هم در رده‌بندی آسیایی در مکان ششم قرار دارد. اینها واقعیت‌های فوتبال ایران است و نمی‌توان از کنارشان به سادگی گذر کرد. ایران و فوتبالش نیاز به زیرساخت‌های قدرتمند دارند تا فوتبالش مثل دیگر کشورها رشد صعودی داشته باشد. حرکت‌های مقطعی دردی را از دردهای فوتبال ایران دوا نمی‌کند. الان کشورهای حوزه خلیج فارس این حرکت را از چند سال پیش آغاز کرده‌اند و نتیجه‌اش را هم ظرف ۱۰ سال آینده خواهند دید. ما باید پیش از هر چیز امکانات سخت‌افزاری‌مان را در حد مطلوبی افزایش و ارتقا بدهیم تا بتوانیم به چنین تورنمنت‌هایی مثل جام جهانی با نگاهی واقع‌بینانه‌تر بنگریم.

آیا این صحبت‌ها برای نرفتن به جام جهانی قانع‌کننده است؟

شفاف بگویم که دنیا با سرعت دیجیتال پیشرفت کرده است. تمام تیم‌های مطرح آسیایی که از قدرت‌های اصلی این قاره هستند سرمایه‌گذاری‌هایشان را تغییر داده‌اند. آنها بیش از هر چیز به برنامه‌ریزی توجه دارند.

سوانح نوروژ هم برویم؟

برویم که من عاشق نوروژ و مراسم باستانی ایرانی‌ام هستم.

در آمریکا هم سفره هفت سین داشتید؟

هر سال سفره هفت‌سین‌مان پهن می‌شد و با دوستان و آشنایان رفت و آمد می‌کردیم. این ایام را خیلی دوست دارم. همیشه دوستان آمریکایی‌ام در مورد این رسم و رسوم و سین‌های داخل سفره از من سوال می‌کردند و من هم با اطلاعاتی که از پدرم در ذهن داشتم جوابشان را می‌دادم.

چه چیزی نوروژ را برای افشین قطبی جذاب می‌کند؟

پاکیزگی و غبار روبی یک سال از سر و روی منازل، جنب و جوش مردم برای

استقبال از سال جدید و اینکه به رغم مشکلات فراوان در طول یک سال که باعث می‌شود خیلی از اقوام فرصت نکنند یکدیگر را در این مدت ملاقات کنند، عید نوروژ بهانه‌ای می‌شود تا ایرانی‌ها به هم سرزنزند و دید و بازدیدهای معمول رونق پیدا کند. هرچند که بعضاً خیلی از آنها تا یک سال دوباره به فراموشی سپرده می‌شوند.

اطلاعاتتان نسبت به آنچه امروز در ایران سپری می‌شود خوب است!

من علاقه زیادی به مطالعه دارم و اوقات فراغتم را بیش از هر چیز با مطالعه سپری می‌کنم. در مورد ایران و ایرانی‌ها هم مطالعاتم به روز است و از همین روست که این چیزها را می‌دانم. ضمن اینکه الان من رفقای هموطن زیادی پیدا کرده‌ام که با آنها هم در ارتباطم و خیلی مسائل را از لابه‌لای صحبت با آنها متوجه می‌شوم.

چه تفاوتی میان سال نو میلادی و سال نو ایرانی می‌بینید؟

مهم‌ترین تفاوتش این است که سال نو ایرانی‌ها همزمان با تازه شدن طبیعت است ولی سال نو میلادی در دل زمستان اتفاق می‌افتد. فکر می‌کنم مهم‌ترین ویژگی سال نو ایرانی‌ها همین باشد.

هنگام سال تحویل چه کسانی را دعا می‌کنید؟

قبل از هر چیز سلامتی پدر و مادرم را از خداوند می‌خواهم و پس از آن سلامتی خودم و خانواده‌ام. همچنین تندرستی همه ایرانیان سراسر جهان و در کل آرزو می‌کنم که سال خیلی خیلی خوبی را در پیش داشته باشیم.

خاطره تلخی از سال ۵۸۸ دارید؟

بی‌شک تلخ‌ترین خاطره من از سال رو به اتمام همان عدم صعود به جام جهانی است. اتفاقی که هرچقدر تلاش کردم رخ ندهد باز هم اتفاق افتاد و من و مردم ایران را غمگین کرد. ای کاش چنین نمی‌شد.

آرزوی از دست رفته‌تان در سال ۸۸؟

همان که نتوانستم آرزوی نشستن روی نیمکت مربیگری تیم ملی ایران در جام جهانی را تجربه کنم.

بهترین اتفاق سال ۸۸ برای افشین قطبی؟

آن زمانی که شنیدم فدراسیون ایران موافق سرمربیگری‌ام در تیم ملی است. این افتخار تیم ملی شامل هر کسی نمی‌شود و به همین خاطر سال ۸۸ را به این دلیل هرگز فراموش نمی‌کنم.

آینده را چگونه پیش‌بینی می‌کنید؟

امیدوارم بتوانم تیم ملی خوبی را راهی جام ملت‌های آسیا (۲۰۱۱) کنم.

حرف آخر؟

پیشاپیش سال نو را به شما و همکارانتان همچنین همه هموطنانم در سراسر جهان تبریک می‌گویم و امیدوارم بتوانم بهترین شادی‌ها را به آنها هدیه کنم.

جوان امروز: برای افشین قطبی و خانواده محترمش آرزوی تندرستی و موفقیت داریم. ما نیز فرارسیدن نوروژ باستانی را به سرمربی تیم ملی فوتبال ایران تبریک می‌گوییم.

جهانگیر پرسید:

چرا خم گشته می‌گردند پیران جهان‌دیده؟

و نور جهان فوراً جواب داد:

به زیر خاک می‌جویند ایام جوانی را

— شاهان شاعر